

RESTAURACIÓ DE LA ROUREDA DE MAS TARUT

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

17 DE MARÇ, DE 10 A 14H

APARCAMENT DE LA PISCINA MUNICIPAL D'OLOT

RECUPEREM EL NOSTRE ENTORN!

ICHN

Delegació de
la Garrotxa i el Ripollès
Institució Catalana d'Història Natural

Ajuntament d'Olot

sigma
consorci de medi ambient i salut pública

Parc Natural
de la Zona Volcànica
de la Garrotxa

Generalitat
de Catalunya

Diputació de Girona

La roureda del Mas Tarut, el pont entre el Parc Nou i la Moixina

Antigament, abans que l'activitat humana l'ocupés quasi del tot, la cubeta olotina estava coberta per boscos de roure pèñol (*Quercus robur*), que a causa de les propietats climàtiques de la baixa Garrotxa, havien trobat sobre els sòls volcànics un espai ideal on créixer. Aquest tipus de bosc, molt més típic de les regions més fredes i humides d'Europa, és un hàbitat excepcional que es troba amenaçat al nostre país. Amb una gran diversitat d'espècies vegetals i una comunitat faunística de gran interès, les rouredes de roure pèñol compten amb un elevat nombre d'espècies protegides i amenaçades al seu interior. En definitiva, quan els primers olotins arribaren a la cubeta, un frondós bosc ple de vida ocupava les valls vora el Fluvià.

Mica en mica, la colonització humana va fer retrocedir el roure, fins que en l'actualitat resten només petits rodals, amb una àrea escassa, que amb prou feines permeten sobreviure les espècies pròpies d'aquestes rouredes humides. Dos d'aquests rodals es troben al Parc Nou i a la Moixina. Entre aquests dos espais trobem actualment una carretera i camps i, tot i que la distància geogràfica és poca, l'ecològica és insalvable, ja que no existeix una connexió real entre les espècies vegetals d'un i de l'altre lloc.

És fàcil imaginar que una connexió entre les dues rouredes en facilitaria la conservació i milloraria l'estat de salut de les espècies que les ocupen: augmentaria l'intercanvi de gens, la reproducció creuada i disminuiria la pèrdua de riquesa d'espècies característiques de l'hàbitat. A més a més en augmentar la superfície de roureda incrementem l'espai de refugi d'espècies protegides i és més fàcil recuperar aquelles que ja s'han perdut.

Davant d'aquest context, es presenta aquest projecte que pretén ampliar la roureda del Parc Nou direcció a la Moixina. En aquest espai actualment s'hi troba una arbreda jove massa densa, poc diversa i amb un estrat herbaci dominat per plantes ruderals, pròpies de llocs bruts i trepitjats. Així doncs tenim una roureda que l'únic que té de roureda són alguns roures joves. Pel que fa a les plantes que els acompanyen, no trobem les espècies típiques de les rouredes humides sinó més aviat plantes banals pròpies de zones trepitjades, remenades i afectades per l'acció humana. A part també hi trobem espècies exòtiques invasores i malgrat ser una arbreda, està molt lluny d'assemblar-se al bosc frondós de roure humit que ocupava la cubeta olotina.

Així doncs, l'objectiu és simple: en dos anys s'ha de transformar aquesta arbreda amb plantes ruderals en una roureda humida de roure pèñol amb plantes pròpies d'aquest hàbitat actualment amenaçades i protegides. Per fer-ho es requerirà dels únics capaços de conservar l'entorn natural proper a la ciutat, els propis ciutadans. Actualment, i en el futur, la conservació dels valors naturals en greu perill ha de passar necessàriament pel teixit social del territori. Cal que la ciutadania aprofundeixi en el coneixement d'aquests valors i de la complexitat de les problemàtiques ambientals i de la conservació. Aquest projecte ofereix la possibilitat de lligar entitats, ciutadania i administració per millorar el territori, incrementar la consciència ambiental i gaudir d'una vivència col·lectiva i enriquidora.

Per tot això busquem ciutadans disposats a dedicar un temps voluntàriament a fer tasques de millora del bosc, de jardineria, d'accions de recuperació de la flora i la fauna de l'espai i així contribuir a la millora de l'entorn de la ciutat. La restauració de la roureda de roure pèrol es farà amb el treball dels voluntaris que participin, independentment dels temps que puguin dedicar i dels seus coneixements.